

Págróon láäu ! - Leitfaden

Págróon láäu ! เป็นหนังสือแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาเยอรมันเป็นภาษาแม่ ดังนั้นผู้เขียนจึงตั้งใจไม่ใช้ระบบการเขียนแบบ International Phonetic Alphabet (IPA) แต่จะใช้ระบบการเขียนตัว Umschrift โดยวางรากฐานการเขียนตามการออกเสียงตัวสะกดและเสียงสระในภาษาเยอรมัน เช่น g (ไม่ใช่ k) จากคำว่า Gustav แทนตัว ก ในภาษาไทย, dsch จากคำ Dschungel แทนตัว จ, j จากคำ Ja แทนตัว ย ในภาษาไทย ดังนี้ เป็นต้น

นอกจากนี้หนังสือเล่มนี้ยังเขียนขึ้นสำหรับผู้เรียนที่ไม่มีความรู้ทางภาษาไทยมาก่อน แต่เป็นผู้ที่มีความสนใจอยากจะได้เรียนคำศัพท์ง่ายๆ และไวยากรณ์เล็กๆ น้อยๆ เพื่อการสื่อสารในระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยเท่านั้น ดังนั้นคำศัพท์ที่บรรจุลงในหนังสือจึงเป็นคำที่สั้นและง่ายเช่น คำ "ดึก" จากคำว่า "ดึกซันนารี" แทนคำว่า "พลานุกรม" ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่เป็นทางการและอาจยากเกินไปสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ (อย่างไรก็ตามผู้สอนก็อาจบอกคำไทยที่ใช้อย่างเป็นทางการแก่ผู้เรียนได้) ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน ทำให้พวกเขาสามารถสื่อสารกับคนไทยในสถานการณ์ต่างๆ ได้ภายในระยะเวลาสั้นและรวดเร็ว

ลักษณะพิเศษของหนังสือเล่มนี้ :

- ใช้สไตลการสื่อสารที่เป็นรูปธรรม และใช้ในบทสนทนาบ่อยครั้งในแต่ละวัน เพื่อส่งเสริมขบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการเสนอคำศัพท์ที่เรียนง่ายอย่างเป็นระบบและผู้เรียนค้นหาได้ง่าย
- เรียนรู้ไวยากรณ์อย่างง่ายๆ : ในแต่ละบทผู้เรียนจะได้เรียนไวยากรณ์และองค์ประกอบเฉพาะที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารเท่านั้น
- เสนอแง่มุมทางวัฒนธรรมไทย พร้อมข้อมูลต่างๆ และแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดต่างๆ 10 แห่ง นอกเหนือจากกรุงเทพฯ

โครงสร้างของหนังสือแบบเรียน

Págróon láäu ! ประกอบด้วยเนื้อหาบทเรียนและซีดี ด้วบทเรียนประกอบด้วยส่วนต่างๆ ได้แก่:

- ส่วนนำเรื่อง
- ซีดีแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละบท ข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- บทเรียนมีทั้งหมด 12 บท แต่ละบทแบ่งออกเป็นสองส่วนตามธีม (Thema) หัวข้อหรือสถานการณ์ของการสนทนา นอกจากบทสนทนาแล้วก็ยังมีแบบฝึกหัด คำอธิบายไวยากรณ์ บางบทอาจมีการหัดออกเสียงคำที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน คำศัพท์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของไทย
- แบบฝึกหัดทดสอบความรู้ทางภาษาสองชุด ชุดแรกหลังจากบทที่ 6 และอีกชุดหลังท้ายบทที่ 12
- คำอธิบายทางไวยากรณ์
- คำเฉลย
- อภิธานศัพท์ (ภาษาไทย-เยอรมัน)

ซีดีรวบรวมเสียงพูดจากบทสนทนาและแบบฝึกหัดทดสอบการฟัง และคำต่างๆ ในส่วน "Das Wichtigste auf einen Blick" ซึ่งรวบรวมคำศัพท์เบื้องต้นและคำศัพท์เพิ่มเติมอยู่ด้านท้ายของแต่ละบท

ส่วนบทเรียนแต่ละบทภายในหนังสือแบบเรียนเล่มนี้มีโครงสร้างที่เหมือนกันทุกบท เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคุ้นเคยกับบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว

- หน้านำบท มีชื่อของบท ภาพที่เกี่ยวข้อง สรุปสิ่งที่จะได้เรียนรู้ในแต่ละบท และแบบฝึกหัดก่อนเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ในธีมหรือหัวข้อที่จะเรียนในแต่ละบท รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อแนะนำภาษาและวัฒนธรรมของไทย

- บทสนทนาที่หนึ่ง เสนอข้อความและคำพูดที่สำคัญในสถานการณ์นั้นๆ ในหน้านี้ยังมีส่วน "Worauf es ankommt" ซึ่งจะอธิบายวิธีการใช้คำสำคัญที่มีอยู่ในบทสนทนาอีกครั้งหนึ่งประกอบคำแปลภาษาเยอรมันเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นของผู้เรียน ส่วน "Ein bisschen Grammatik" จะอธิบายวิธีการใช้ไวยากรณ์ที่จำเป็นอย่างง่ายๆ เพื่อสร้างความเข้าใจและเป็นประโยชน์สำหรับการสื่อสารของผู้เรียน ส่วนทางซ้ายมือด้านข้างจากบนลงล่างจะมีการรวบรวมคำพูดในบทสนทนา รวมทั้งคำหรือข้อความอื่นๆ เพิ่มเติมพร้อมคำแปลภาษาเยอรมัน
- แบบฝึกหัดที่หนึ่ง
- บทสนทนาที่สอง
- แบบฝึกหัดที่สอง
- ส่วน "Das Wichtigste auf einen Blick" รวบรวมคำศัพท์ต่างๆ ที่ใช้ในบทสนทนาที่หนึ่งและสอง รวมทั้งคำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมพร้อมคำแปล
- ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในสองหน้าสุดท้ายของแต่ละบท

เทคนิคการเรียนการสอน

Págróon láäu ! นำเสนอการเรียนภาษาไทยที่แตกต่างจากหนังสือแบบเรียนทั่วไป วัตถุประสงค์ของหนังสือเล่มนี้คือการหัดและเรียนภาษาไทยจากบทสนทนาที่กำหนดท้องเรื่องเป็นการท่องเที่ยวในประเทศไทย ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้พูดกับคนไทยในสถานการณ์ปกติที่เป็นชีวิตประจำวันของคนไทยได้เลย ฉะนั้น องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนก็คือการสื่อสารโดยใช้คำและไวยากรณ์ที่ไม่ซับซ้อน มากกว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์และการแยกแยะตีความหมายที่มาของคำ

ผู้เรียนยังสามารถใช้แบบเรียนเล่มนี้เป็นหนังสือแนะนำเที่ยวทางภาษา และนำไปใช้งานในสถานการณ์จริงได้เลย เช่นเดียวกับหนังสือแนะนำเที่ยวทั่วไปที่แนะนำสำนวนคำพูด ที่นักท่องเที่ยวต้องใช้ในยามจำเป็น แต่สิ่งที่ดียิ่งไปกว่าหนังสือแนะนำเที่ยวทั่วไปก็คือ ผู้ที่ใช้หนังสือเล่มนี้เป็นแบบเรียนสามารถใช้สำนวนภาษาที่รวบรวมไว้โดยเฉพาะจากหน้า "Das Wichtigste auf einen Blick" (ซึ่งอยู่หน้าที่สามจากท้ายสุดของแต่ละบท) ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และหลักการออกเสียงจึงสื่อสารกับคนไทยในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า

ท้ายสุด สองหน้าสุดท้ายของหนังสือแบบเรียนเล่มนี้ยังนำเสนอข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย แง่มุมต่างๆ ทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจในภาษาเยอรมันสำหรับการทำความเข้าใจผู้คนและสังคมไทย อีกทั้งยังแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดแต่ละแห่งสำหรับผู้เรียนอีกด้วย

ชั่วโมงเริ่มแรก

เมื่อเริ่มเรียนครั้งแรก ผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความรู้สึกไม่มั่นใจ ลังเลใจ หรืออาจถึงกับกังวลใจ เกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนที่เป็นผลมาจากครูผู้สอน และจากผู้ร่วมชั้นเรียน ดังนั้นผู้สอนจึงมีหน้าที่สำคัญมากในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ทั้งในส่วนของตัวผู้สอนเอง และในเนื้อหาที่จะเรียนว่า ผู้เรียนทุกคนจะสามารถเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว และสิ่งหนึ่งซึ่งสำคัญไม่แพ้กันก็คือ บรรยากาศในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้และรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนได้มากที่สุด เมื่อผู้เรียนรู้สึกสนุกและมีส่วนร่วมในการเรียนด้วย และเมื่อผู้เรียนสามารถสื่อสารและทำกิจกรรมในการเรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อย่างกลมเกลียว เพราะฉะนั้นการสร้างความเป็นกันเองและคุ้นเคยระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนด้วยกันเองจึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ กิจกรรมที่ผู้สอนสามารถริเริ่มทำได้เลยก็คือการแนะนำตัวเอง โดยเริ่มที่ผู้สอนก่อน ผู้สอนอาจเรียนรู้เทคนิควิธีการแนะนำตัวเองต่างๆ จากประสบการณ์การเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่างๆ หรือจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้ขอยกตัวอย่างเทคนิคการแนะนำตัวเองวิธีหนึ่ง สมมติ ผู้สอนชื่อ เบ็น (Ben) ก็ให้ผู้สอน ไขตัวพยัญชนะแต่ละตัวเป็นตัวตั้ง และเชื่อมพยัญชนะแต่ละตัวกับเรื่องราวของตัวเอง เช่น B มาจากคำ Bangkok หรือ กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นจังหวัดบ้านเกิดของผู้สอน E มาจาก England หรืออังกฤษ ผู้สอนเคยไปเรียนและทำงานที่ประเทศอังกฤษ N มาจากคำว่า "นก" ซึ่งเป็นชื่อเล่นของผู้สอน เป็นต้น

การแนะนำตัวเองด้วยวิธีนี้ ทำให้ผู้ฟังได้รู้จักเรื่องราวเกี่ยวกับผู้สอนโดยตรง ในทางกลับกัน ผู้สอนก็จะได้รู้จักเรื่องราวส่วนตัวของผู้เรียนแต่ละคนมากยิ่งขึ้น ในส่วนของผู้เรียน พวกเขาก็จะรู้จักกันและกันมากยิ่งขึ้นและสามารถสร้างความสนิทสนมเป็นกันเองได้มากขึ้นด้วยเช่นกัน นอกจากนี้เพื่อประโยชน์สำหรับ

© Hueber Verlag GmbH & Co. KG, Págróon láäu! Leitfaden, 978-3-19-957243-5, Autorin: Benjama Anantapong

การเรียนการสอน ผู้สอนอาจเสนอให้ผู้เรียน พูดถึงสาเหตุที่มาเรียนภาษาไทย และอยากไปเที่ยวประเทศไทย รวมทั้งให้ผู้เรียนเล่าถึงเป้าหมายที่คาดว่าจะได้รับเมื่อเรียนจบแล้วด้วย เพื่อให้ผู้สอนสามารถกำหนดทิศทางการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ ในขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถพูดภาษาเยอรมันได้ตามสะดวก

นอกจากการแนะนำตัวเองแล้ว กิจกรรมต่อไปที่จำเป็นสำหรับการเริ่มเรียนคือ การกระตุ้นความสนใจและความรู้เกี่ยวกับเมืองไทยที่ผู้เรียนอาจมีอยู่แล้ว ผู้สอนอาจถามนักเรียนว่า คุณรู้จักอะไรเกี่ยวกับประเทศไทยบ้าง? เมื่อผู้เรียนตอบ ผู้สอนก็บันทึกคำเหล่านั้นไว้บนกระดาน แล้วจึงนำภาพต่างๆ ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ เช่น ภาพอาหารไทยที่ขึ้นชื่อ เช่น ต้มยำกุ้ง, ส้มตำ, หรือภาพอื่นๆ เช่น ดักดัก, มวยไทย, ทะเล ฯลฯ ไปแปะบนกระดาน ในขั้นนี้ ผู้สอนอาจใช้คำภาษาไทยสั้นๆ พูดประกอบภาพแต่ละภาพไปด้วยก็ได้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฟังคำภาษาไทยที่แสดงถึงภาพนั้น และอาจทำท่าประกอบไปด้วยก็ได้เพื่อช่วยความเข้าใจของนักเรียน เช่น เมื่อชี้ไปที่ภาพต้มยำ และส้มตำว่า: ต้มยำกุ้ง..อร่อย.. ส้มตำ..เผ็ด.. เป็นต้น

สำหรับผู้เรียน ซึ่งตั้งใจมาเรียนภาษาไทยเพื่อไปเที่ยวประเทศไทยโดยเฉพาะ อาจจะสนใจที่จะรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในประเทศไทยมากขึ้น ผู้สอนควรเตรียม แผนที่ประเทศไทย พร้อมภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในประเทศไทยไว้ เช่น ภาพวัดพระแก้ว ภาพแหลมพรหมเทพ ภาพเมืองหลวงเก่าของไทยที่สุโขทัย และอยุธยา เป็นต้น ฯลฯ จากนั้นอธิบายกฎของกิจกรรมจับคู่ว่า ให้นักเรียนนำภาพสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เหล่านี้ไปแปะลงบนแผนที่ให้ตรงกับจังหวัดที่สถานที่เหล่านั้นตั้งอยู่ เนื่องจากจังหวัดต่างๆ บนแผนที่แลดูเล็กมาก ผู้สอนควรเตรียมชื่อของจังหวัดแต่ละจังหวัดที่คู่กับสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งเอาไว้ และแปะชื่อจังหวัดเหล่านั้นลงบนแผนที่เพื่อให้นักเรียนง่ายแก่การนำภาพของสถานที่สำคัญไปแปะคู่กัน เมื่อนักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ผู้สอนเป็นคนเฉลย และอธิบายภาพ

เมื่อบรรยากาศการเรียนเริ่มผ่อนคลายและผู้เรียนเริ่มอยากเรียนรู้มากขึ้นแล้ว ผู้สอนสามารถเริ่มการสอนจากหนังสือแบบเรียนในหน้า 6 ซึ่งเป็นการเรียนออกเสียงตัวพยัญชนะในภาษาไทยโดยเฉพาะตัว: ต, ป, และ ง ซึ่งไม่มีในภาษาเยอรมันหรือภาษาเยอรมันไม่ใช่ตัว ง เป็นอักษรนำ นอกจากนี้การฝึกหัดออกเสียงสูงต่ำในหน้านี้ก็ยังมีควมจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสื่อสารของผู้เรียนเพื่อให้คนไทยเข้าใจ แม้ว่าแบบฝึกหัดออกเสียงในหน้าจะมีไม่มาก ผู้สอนก็สามารถให้ผู้เรียนที่ยังไม่ได้อ่าน ออกเสียงคำเดิมซ้ำได้ หรืออีกวิธีหนึ่ง ผู้สอนอาจใช้พยัญชนะตัวอื่นเป็นอักษรนำและคิดคำเพิ่มเติมให้ผู้เรียนอ่านได้ แต่ผู้สอนและผู้เรียนจะได้เห็นต่อไปว่าในแต่ละบท ยังมีแบบฝึกหัดออกเสียงโดยการฟังซีดีและพูดตามอีกหลายแห่ง เมื่อถึงตอนนี้ หากผู้สอนยังมีเวลาเหลือพอ ก็สามารถเริ่มการเรียนในบทที่หนึ่งต่อไปได้เลย

แต่ละบทมีอะไรบ้าง- ตัวอย่างจากบทที่ 5

ผู้สอนได้ทราบจากคำอธิบายก่อนหน้านี้แล้วว่าในแต่ละบทประกอบด้วยอะไรบ้าง จากนี้ผู้สอนจะได้อ่านตัวอย่างการนำเสนอบทเรียนแก่ผู้สอนเพื่อเป็นไอเดียและทางเลือกของวิธีการสอนสำหรับแบบเรียนเล่มนี้ต่อไป

หน้าแรกซึ่งเป็นหน้านำเข้าไปในตัวบทเรียน เป็นเพียงแบบฝึกหัดเล็กๆ ที่มุ่งกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนไปที่เนื้อหาในบทเรียนนั้นๆ และเพื่อทำให้ผู้เรียนลองผิดลองถูก ลองทายว่าคำตอบของคำถามในหน้าแรกนี้คืออะไร ผู้สอนอาจเป็นผู้เฉลยคำตอบ หรือให้ผู้เรียนเปิดดูคำตอบในท้ายหนังสือแบบเรียนด้วยตัวเอง

ผู้สอนอาจเริ่มต้นบทที่ 5 จากภาพที่เห็นในหน้านำ เช่นถามว่า "เราอยู่ที่ไหนคะ/ครับ" หรือ "นี่ที่ไหนคะ/ครับ" ผู้เรียนย่อมรู้จักและเข้าใจคำถามนี้แล้วจากบทที่ 4 รวมทั้งรู้จักคำภาษาไทย "โรงแรม" จากบทก่อนแล้วเช่นกัน แต่หากผู้เรียนยังนึกคำศัพท์ Hotel ในภาษาไทยไม่ออก ผู้สอนอาจยกคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ ซึ่งผู้เรียนได้เรียนมาแล้วมาเป็นตัวเลือกให้ผู้เรียนเลือกตอบ เช่น "บริษัททัวร์" "สถานีรถไฟ" และ "โรงแรม" ผู้สอนอาจเขียนคำดังกล่าวลงบนกระดานอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนเห็นคำตอบอย่างชัดเจน เมื่อถึงตอนนี้ ผู้เรียนน่าจะนึกถึงคำตอบว่า "โรงแรม" ได้แล้ว

แม้ภาพที่เห็นในหน้านำของบทนี้ ไม่ได้แสดงเฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องใช้ทั้งหมดที่อยู่ในแบบฝึกหัด อาทิ โซฟา เครื่องปรับอากาศ (แอร์) ตู้เย็น โทรทัศน์ ก็ไม่มีปัญหา เพราะผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้คำศัพท์

ใหม่จากแบบฝึกหัดจับคู่ต่างๆ ที่ผู้เรียนสามารถเดาหรือทายได้ จากรูปคำที่คล้ายคลึงกันระหว่างคำภาษาไทยที่รับมาจากคำภาษาอังกฤษโดยตรง เช่น โขฟา ทีวี แอร์คอนดิชันเนอร์ ฯลฯ

นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถสังเกตการใช้วงเล็บในคำที่ให้จับคู่ เช่นคำว่า ที่นอน (และหมอน) ซึ่งมีตัวเลือกคำศัพท์เยอรมัน คือ Bett (und Kopfkissen) เท่านั้นที่มีการใช้วงเล็บในลักษณะเดียวกัน ดังนั้นแม้คำศัพท์นี้จะใหม่สำหรับผู้เรียน แบบฝึกหัดนี้ก็ไม่ยากเกินความสามารถของผู้เรียนที่จะใช้วิธีการอื่น ในที่นี้ก็คือการสังเกต เพื่อนำไปสู่การหาคำตอบที่ถูกต้อง สำหรับคำศัพท์นี้ ผู้สอนอาจเพิ่มเติมคำศัพท์ "เตียง" นอกจาก "ที่นอน" และคำว่า "เก้าอี้" นอกเหนือจากคำ "ที่นั่ง" ซึ่งผู้เรียนได้เรียนผ่านมาแล้วในบทที่สอง ให้แก่ผู้เรียนได้ แต่ผู้เขียนเลือกที่จะใช้คำที่ง่ายกว่าคือ "ที่นอน" และ "ที่นั่ง" เพื่อให้ผู้เรียนสามารถโยงคำศัพท์ใหม่กับคำศัพท์เก่า ที่เคยเรียนมาแล้วได้โดยง่าย และเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้สะดวกขึ้น นอกจากคำศัพท์ข้างต้นแล้ว ผู้เรียนยังสามารถสังเกตการใช้คำ "Schrank" สองคำในภาษาเยอรมันและหาคำแปลที่สอดคล้องจากสองตัวเลือกในภาษาไทยที่มีคำว่า "ตู้" อีกสองคำที่เหลือ และสามารถหาคำตอบด้วยการเดาที่ไม่ยากจนเกินไปได้

ผู้เขียนออกแบบคำถามนี้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถหาคำตอบจากความรู้เดิมที่เรียนมาแล้วในบทก่อนๆ และจากการคาดเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ด้วยการสังเกตต่างๆ ตามตัวอย่างข้างต้น เมื่อถึงเวลาเฉลยคำตอบ ผู้สอนอาจเสนอให้ผู้เรียนเทียบเคียงคำตอบของตัวเองกับของเพื่อนผู้เรียนที่นั่งอยู่ด้านข้าง เพื่อลดปัญหาที่ผู้เรียนอาจมี อาทิ ไม่แน่ใจว่าคำตอบที่ตนมีจะถูกต้องหรือไม่ จึงไม่ยากตอบคำถามนั้นกับ ผู้สอนโดยตรง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้โอกาสทำความเข้าใจและระแวงกันเพิ่มขึ้นด้วย ในเวลาต่อมา เมื่อผู้สอนเริ่มรู้สึกว่าการเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการทำแบบฝึกหัดมากขึ้นแล้ว ผู้สอนจึงค่อยพัฒนาความเชื่อมั่นของผู้เรียน ด้วยการให้ตอบคำถามกับผู้สอนเป็นภาษาไทยโดยตรงก็ได้

บทสนทนาที่หนึ่ง

ก่อนที่จะเริ่มเรียนบทสนทนา โดยการเปิดเรียนตามตำราโดยตรงตามแบบการเรียนการสอนดั้งเดิม ผู้สอนอาจลองใช้วิธีการใหม่ เพื่อตั้งผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหาของบทสนทนาบทที่ 5 "ในโรงแรม" ด้วยการระดมความคิด (brainstorming) เช่น ตั้งโจทย์ว่านอกเหนือจากคำศัพท์ใหม่ในห้องพักโรงแรม ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากหน้าแรกของบทนี้แล้ว ยังมีคำศัพท์อื่นใดอีกบ้างเป็นภาษาเยอรมัน ที่จำเป็นสำหรับการใช้เพื่อเข้าพักในโรงแรม ในขั้นนี้ผู้สอนจำเป็นต้องใช้ภาษาเยอรมันเป็นภาษากลางสื่อสารกับผู้เรียน ผู้เรียนก็สามารถตอบคำถามเป็นภาษาเยอรมัน แน่ใจว่าคำที่ผู้เรียนคิดได้คงไม่แตกต่างไปจากคำที่ปรากฏอยู่ในบทสนทนาแล้ว เช่น คำว่า reservieren ("จอง" ซึ่งอันที่จริง ผู้เรียนได้เรียนคำนี้แล้วจากบทที่สี่) , Reservierungsbestätigung (ใบจอง), Check-in/out (เช็คอิน/เอาท์), Gastzimmer (ห้องพัก), übernachten (พัก), Nacht/ Nächte (คืน), Esszimmer (ห้องอาหาร), Frühstück (อาหารเช้า), Aufzug (ลิฟท์) ฯลฯ คำใดที่ผู้เรียนยังไม่กล่าวถึงแต่ปรากฏในบทสนทนา ผู้สอนก็สามารถเสนอแนะเพิ่มเติมในลักษณะต่างๆ ได้ ตัวอย่างเช่น ชูกฎแฉของห้องเรียนให้นักเรียนดู เพื่อให้พวกเขาไปถึง Schlüssel "กุญแจ(ห้องพัก)" หรือ "คีย์การ์ด" สำหรับโรงแรมขนาดใหญ่ที่ทันสมัย เป็นต้น

ผู้สอนเขียนคำที่นักเรียนบอกมาเป็นภาษาเยอรมันข้างต้น และเขียนคำภาษาไทยซึ่งเป็นคำแปลของคำศัพท์เยอรมันลงบนกระดานด้วยโดยใช้ตัว Umschrift (แบบฝึกหัดบนกระดานนี้เป็นลักษณะการสอนเพิ่มเติมที่ไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือแบบเรียน) แล้วให้นักเรียนพิจารณาจับคู่คำเยอรมันกับคำไทยเสียก่อน ซึ่งเป็นวิธีการกระตุ้นความคิดให้ผู้เรียนคิดตามซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถจำคำที่เรียนใหม่ได้ดีกว่า คำบางคำซึ่งแปลงมาจากภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายได้ง่ายกว่า เช่น Check-in/out, Keycard และใส่คำ gundchää (กุญแจ) ไว้ในวงเล็บ

สำหรับคำอื่นๆ ผู้สอนก็อาจบอกใบ้ผู้เรียน เช่น คำศัพท์ไทยที่เป็นกริยาส่วนใหญ่จะเป็นคำพยางค์เดียว และให้ผู้เรียนหาคำสองคำในภาษาเยอรมันที่มีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น คำว่า a) übernachten กับ b) Gastzimmer และ c) Frühstück กับ d) Esszimmer หรือ e) reservieren กับ f) Reservierungsbestätigung เป็นต้น เมื่อผู้เรียนได้คำเยอรมันที่สัมพันธ์กันได้แล้ว การหาคำแปลภาษาไทยก็จะง่ายขึ้น เพราะกำเนิดของคำไทยส่วนหนึ่งจากการนำคำที่มีอยู่แล้วมาต่อเข้าด้วยกัน เช่น "พัก" กับ "ห้องพัก" หรือคำว่า "อาหารเช้า" กับ "ห้องอาหาร" และ "จอง" กับ "ใบจอง" เป็นต้น

ส่วนคำอื่นๆ เช่น "คืน" เช่น 1, 2 คืน ก็ไม่ยากเกินไปแล้วสำหรับผู้เรียนที่จะหาความหมายจากตัวเลือก เพราะมีตัวเลือกเหลือเพียงข้อ g) Nacht/ Nächte เท่านั้น เป็นต้น เมื่อผู้เรียนได้ทราบความหมายของ

คำศัพท์ใหม่ที่จะปรากฏในบทสนทนาแล้ว ผู้สอนอาจบอกผู้เรียนให้ใช้จินตนาการต่อไปว่า บทสนทนาที่ประกอบด้วยคำศัพท์เหล่านี้จะมีเนื้อหาเป็นอย่างไร

เมื่อถึงขั้นนี้ ผู้เรียนอาจพร้อมที่จะฟังซีดีบทสนทนาแล้ว ผู้สอนบอกผู้เรียนว่าให้เริ่มฟังซีดีโดยไม่เปิดดูบทสนทนาจากหนังสือก่อน และผู้สอนควรย้ำให้ผู้เรียนทราบเสมอว่า พวกเขาไม่จำเป็นต้องจับคำศัพท์หรือคำพูดในบทสนทนาทั้งหมด รวมทั้งไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายทั้งหมดด้วย บางทีแค่ผู้เรียนสามารถจับคำศัพท์สำคัญสักสองสามคำ หรือจับใจความคร่าวๆ ของบทสนทนาได้ก็เพียงพอแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ผู้สอนควรเปิดซีดีให้ผู้เรียนฟังเป็นช่วงๆ เช่น เริ่มจากสามบรรทัดแรก เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงค่อยฟังบรรทัดต่อไป หากผู้เรียนยังฟังไม่เข้าใจก็ไม่เป็นไร ผู้สอนต้องจับความรู้สึกของผู้เรียนให้ได้ หากคิดว่าผู้เรียนเหนื่อยจากการฟังซีดีแล้ว ก็เป็นอันว่าถึงเวลาที่ผู้เรียนจะต้องเปิดหนังสือและอ่านบทสนทนาประกอบการฟังซีดีไปพร้อมๆ กันได้

ผู้สอนให้ผู้เรียนเช็คทำความเข้าใจบทสนทนากับเพื่อนผู้เรียนข้างๆ ขณะที่ผู้สอนควรย้ำว่าไม่มีความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องแปลบทสนทนา แต่ให้ผู้เรียนเทียบเคียงเนื้อหาในบทสนทนากับสิ่งที่ผู้เรียนคาดไว้ก่อนหน้าว่ามีความคล้ายคลึงกันเพียงใด ส่วนคำอื่นๆ ที่ผู้เรียนยังไม่ทราบหรือไวยากรณ์ที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจ ก็มีคำอธิบายบอกไว้ในส่วนของ "Worauf es ankommt" และ "Ein bisschen Grammatik" ที่ผู้เรียนสามารถอ่านทำความเข้าใจ หรือผู้สอนอธิบายสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนให้กระจ่างขึ้นได้

หลังจากที่ผู้เรียนได้คิดได้จินตนาการ ได้ฟังและอ่านบทสนทนาในใจแล้ว ก็ถึงเวลาที่ผู้เรียนจะได้เปิดหนังสือแบบเรียนบทที่ห้าออกอ่านเสียงดังด้วยตัวเอง เพื่อช่วยให้ออกเสียงชัดเจนและถูกต้องตามผู้สอนมากยิ่งขึ้น เมื่อถึงตอนนี้ ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนในการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนขึ้นได้ตามสะดวก

วิธีการสอนทั้งสองแบบคือ แบบเก่าและแบบใหม่ต่างก็มีข้อดีในตัวเอง แบบเก่าผู้สอนและผู้เรียนสามารถเปิดตำราอ่านและฟังซีดีเลยโดยตรง เป็นการเรียนแบบเจาะตรงที่เนื้อหา ทำให้ผู้เรียนได้เข้าถึงสาระของการเรียนได้อย่างรวดเร็ว ส่วนแบบใหม่ ผู้เรียนจำต้องใช้ความคิดและจินตนาการเองก่อนว่าในบทสนทนานั้นมีศัพท์คำใด เนื้อหาการสนทนาเป็นอย่างไร แม้ว่าจะสามารถเข้าถึงบทเรียนช้ากว่า แต่ก็มีข้อดีที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้แบบ aktiv มีส่วนร่วม และช่วยกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถจำคำศัพท์และช่วยจำเนื้อหาการสื่อสารได้ดีกว่าแบบแรกซึ่งเป็นการเรียนแบบ passiv

แบบฝึกหัดที่หนึ่ง

แบบฝึกหัดแรกในทุกบทเรียน เป็นแบบฝึกหัดที่ง่ายที่สุด ผู้เรียนเพียงแคฟังและอ่านออกเสียงตามเท่านั้น แต่แบบฝึกหัดนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้สอนได้ให้คำอธิบายข้อความหรือคำพูดสำคัญที่ปรากฏในบทสนทนาเพิ่มเติมแก่นักเรียนเพื่อความเข้าใจที่แจ่มแจ้งมากขึ้นด้วย ในขณะที่เดียวกัน ผู้เรียนก็จะมีโอกาสได้ปรับปรุงการออกเสียงประโยคที่สำคัญให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้อ่านออกเสียงแม้ประโยคตัวอย่างที่ยกมาจะมีเพียงหกประโยคเท่านั้น แต่ผู้เรียนก็สามารถฟังเพื่อนผู้เรียนคนอื่นๆ อ่านประโยคเดียวกันซ้ำไปมาหลายครั้งได้

แบบฝึกหัด 2, 3, 4 มักเป็นแบบฝึกหัดที่ทดสอบการใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ แต่เป็นไวยากรณ์ที่มีความสำคัญสำหรับการสื่อสารและผู้เรียนต้องมีความเข้าใจจึงจะสื่อสารได้อย่างประสบความสำเร็จ หรือเป็น "Muster" "ตัวอย่างประโยค" ที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารข้อความภายใต้หัวเรื่องนั้นๆ เช่น แบบฝึกหัด 3, 4 ของบทที่ห้ามีความสำคัญคือทำให้ผู้เรียนพูดเรื่องจองห้องพักให้ได้ จึงมีประโยคตัวอย่างจากแบบฝึกหัดแรกข้อ 1 "เราจอง...แล้วคะ(ครับ)" และในแบบฝึกหัด 3 ให้แค่เปลี่ยนคำจากห้องเป็น "ห้องเดี่ยว" "ห้องคู่" หรือ "ห้องสวีท" เป็นต้น เช่นเดียวกันในแบบฝึกหัดที่สี่ "เราจะพัก...คืน" ก็เป็นตัวอย่างประโยคสั้นๆ ง่ายๆ ที่ผู้เรียนสามารถจำได้ง่ายๆ เมื่อพูดบ่อยครั้งหรือได้ยินได้ฟังซ้ำแล้วซ้ำอีกจากเพื่อนผู้เรียน

โดยปกติแบบฝึกหัดที่ 2, 3, 4 จะเป็นแบบฝึกหัดทดสอบผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ตามลำพัง อย่างไรก็ตามในแบบฝึกหัดที่ 4 อาจให้ผู้เรียนจับคู่หรือจับกลุ่มทำแบบฝึกหัดได้ เพื่อให้เพื่อนผู้ร่วมเรียนในกลุ่มเดียวกัน พูดประโยคตัวอย่างเสียงดังๆ ซ้ำกันเพียงเปลี่ยนจำนวนคืน และวันกลับเท่านั้น เพื่อช่วยในการจำประโยคตัวอย่าง นอกจากนี้หลังจากที่ผู้เรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ผู้สอนอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเช็คคำตอบกันเองและซักซ้อมความเข้าใจในความถูกต้องของคำตอบก่อนก่อนที่ผู้สอนจะทำหน้าที่เช็คคำตอบจากผู้เรียนอีกครั้งหนึ่งว่าถูกต้องหรือไม่ วิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการตอบคำถามมากยิ่งขึ้น

ส่วนแบบฝึกหัดสุดท้ายในทุกบทเรียน จะมีลักษณะเป็นบทสนทนา ที่ใกล้เคียงกับบทสนทนาที่ผู้เรียนเรียนแล้วในบทเดียวกันก่อนหน้านี้ แต่ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนหรือปรับบทสนทนาหรือตัวละครนั้นได้ตามความเข้าใจหรือจินตนาการของตัวเองตามคำสั่งของแบบฝึกหัด โดยอาจใช้คำศัพท์ต่างๆ จากหน้า"Das Wichtigste auf einen Blick" เพิ่มเติม ในแบบฝึกหัดนี้ ผู้เรียนจะทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม แล้วแต่จำนวนของผู้สนทนาในบท ผู้เรียนมีเวลาในการทำความเข้าใจบทสนทนาที่ผู้เรียนคนอื่นก่อนที่จะเติมคำตอบลงในช่องว่าง หรือตอบคำถามของผู้สอนเมื่อถึงเวลาเฉลยคำตอบ

นอกจากนี้ ผู้สอนยังอาจใช้วิธีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนทั้งชั้นออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ กลุ่มหนึ่งสวมบทบาทนักท่องเที่ยว อีกกลุ่มหนึ่งสวมบทบาทพนักงานโรงแรมที่เคาน์เตอร์ ให้แต่ละกลุ่มรวบรวมไอเดียที่อาจเกิดขึ้นในการจองห้องพัก ช่วงนี้ผู้เรียนสามารถอภิปรายกันโดยใช้ภาษาเยอรมัน แล้วจึงรวบรวมคำพูดหรือคิดแต่งประโยคเพื่อจะสื่อสารไอเดียกันในกลุ่ม หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มหนึ่งจับคู่กับผู้เรียนในกลุ่มสอง โดยให้คนหนึ่งเป็นพนักงานโรงแรมอีกคนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยว ให้แต่ละคู่ถามตอบกันหน้าห้องหรือที่โต๊ะเรียนของตัวเอง ช่วงนี้ผู้สอนควรตรวจการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนแต่ละคนกำลังเสนอผลงานซึ่งเป็นบทสนทนาของตัวเอง ในระหว่างนั้นผู้สอนควรบันทึกข้อผิดพลาดในการใช้คำหรือสร้างประโยคของผู้เรียนเอาไว้ในกระดาษบันทึกของตัวเองก่อน โดยไม่ต้องระบุชื่อผู้เรียนคนไหนเป็นคนพูดผิด หลังจากให้ผู้เรียนทำกิจกรรมบทสนทนาที่ตัวเองคิดเสร็จแล้ว จึงได้เวลาที่ผู้สอนจะอธิบายข้อผิดพลาดที่ได้ฟังจากบทสนทนาของผู้เรียนแต่ละคู่ โดยพูดรวมๆ กันไป ไม่ต้องยกกว่าคำพูดหรือประโยคที่ผิดพลาดนั้นเป็นของใคร เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเสียกำลังใจและขาดแรงจูงใจที่จะเรียนไปในที่สุด

บทสนทนาที่สองและแบบฝึกหัดที่สอง

บทสนทนาที่หนึ่งและสองในหนึ่งบทจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันภายใต้หัวข้อหรือธีม (Thema) ของบทเรียนเดียวกัน นอกจากนี้บทที่หนึ่งและสองเท่านั้นที่บทสนทนาหนึ่งและสองมักจะอยู่ภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกัน แต่มีรูปแบบการสนทนาที่แตกต่างกัน บทสนทนาที่หนึ่งมีลักษณะการพูดคุยของผู้ใหญ่จึงมีลักษณะเป็นทางการทั่วไป ส่วนบทสนทนาที่สองมีลักษณะการคุยกันระหว่างเพื่อนในวัยเรียนแบบไม่เป็นทางการ สำหรับในบทที่ห้า บทสนทนาแรกคือ "เราจองห้องแล้วค่ะ" และบทสนทนาที่สอง "มีปัญหานิดหน่อยค่ะ" มีความเชื่อมต่อกับบทเรียนที่สี่ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการติดต่อจองห้องพัก

สำหรับแบบฝึกหัดที่สองก็มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกับแบบฝึกหัดที่หนึ่ง เริ่มต้นด้วยการฟังและอ่านออกเสียงตาม การทำไวยากรณ์อย่างง่าย การพูดตามตัวอย่างประโยค จุดเด่นของแบบฝึกหัดที่สองที่แตกต่างออกไปจากแบบฝึกหัดแรกก็คือ ชุดคำถามที่ทดสอบการฟังในแบบฝึกหัด 3 หรือ 4 แล้วแต่ความเหมาะสมของการวางลำดับของแบบฝึกหัดในแต่ละบท

โดยปกติ ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเห็นว่าแบบฝึกหัดการฟังเปรียบเสมือนเป็นยาขม ยิ่งเป็นการฟังภาษาไทยจากซีดีด้วยแล้ว ดูเหมือนแบบฝึกหัดนั้นจะยิ่งยากลำบากมากขึ้นไปอีก ดังนั้นผู้สอนควรมั่นใจว่าผู้เรียนรู้จักคำศัพท์ในแบบฝึกหัดการฟังที่เป็นบทสนทนา ให้เวลาผู้เรียนอ่านคำตอบที่เป็นตัวเลือกในแบบเรียนก่อน เมื่อผู้เรียนฟังและตอบคำถามแล้ว อาจให้ผู้เรียนเปรียบเทียบคำตอบกันเองก่อน ดูค่าเฉลยหรืออ่านบทสนทนาซึ่งเป็นแบบฝึกหัดด้านหลังประกอบแบบฝึกหัดการฟังตอนท้ายสุด

"Das Wichtigste auf einen Blick"

ผู้เรียนสามารถศึกษาคำต่างๆ จากหน้านี้และนำคำศัพท์ต่างๆ ไปใช้ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวที่ประเทศไทยได้ด้วยตัวเอง ด้วยการฟังซีดี ซึ่งบรรจุคำศัพท์ทุกคำที่อยู่ในหน้านี้ด้วย อย่างไรก็ตามผู้สอนยังสามารถใช้คำต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแบบเรียนแต่ละบท และคำต่างๆ ที่เพิ่มเติมขึ้นมาประกอบการเรียนการสอนเพิ่มเติม หรือเพื่อให้ผู้เรียนได้ลองใช้คำใหม่มาประกอบการสร้างบทสนทนาในแบบฝึกหัดที่ 5 ได้ด้วย

ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว กับข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด

สองหน้าสุดท้ายของแต่ละบทเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับธีม(Thema) ในแต่ละบท เช่น ในบทที่5 เรื่อง "ในโรงแรม" ข้อมูลในนาร์รองสุดท้ายเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานที่พักของนักท่องเที่ยว และการใช้ชีวิตของนักท่องเที่ยวเมื่อพักอยู่ในประเทศไทย เช่น นักท่องเที่ยวจะสามารถ
© Hueber Verlag GmbH & Co. KG, Págróon láäu! Leitfaden, 978-3-19-957243-5, Autorin: Benjama Anantapong

รับประทานอาหารเช้าอะไรได้บ้าง หรือพวกเขาจะซักผ้าและรีดผ้าได้อย่างไร ในสายตาของนักท่องเที่ยว มักพบเห็นคนไทย รับประทานอาหารเช้าที่มีอยู่หลากหลายชนิดจากร้านรถเข็นในตลาด เช่น โจ๊ก หรือที่ร้านอาหาร ซึ่งขายอาหารเช้าอย่าง เช่น ก๋วยเตี๋ยว ข้าวขาหมู ข้าวหมูแดง เป็นต้น แม้ในสภาพความเป็นจริง อาหารเช้าที่คนไทยรับประทานกันเป็นปกติที่บ้าน มักเป็นข้าวต้มและกับข้าวที่ทานกับข้าวต้ม หรือข้าวสวยและกับข้าวเท่าที่มีอยู่ นอกจากนี้เมื่อพูดถึงเรื่องอาหาร มีศัพท์คำหนึ่งที่ปรากฏในบทที่ 7 คือ คำว่า อาหาร "เจ" ซึ่งผู้เขียนใช้เป็นคำแปลของคำว่า "vegetarisch" แม้ว่าอันที่จริง ภาษาไทยยังมีคำว่า "มังสวิรัต" ซึ่งน่าจะเป็นคำแปลที่ตรงตรงกับคำภาษาตะวันตกมากกว่าคำว่า อาหาร "เจ" เสียด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม คำว่า "มังสวิรัต" นับว่าเป็นคำที่ยาว อ่านออกเสียงได้ยาก และยังจำได้ยากอีกด้วย ดังนั้นเพื่อประโยชน์ของผู้เรียน ผู้เขียนจึงเลือกใช้คำแปลว่า อาหาร "เจ" แทนคำที่ยากกว่า ผู้เรียนยังสามารถเชื่อมโยงคำ "เจ" ว่ามาจาก (ve) ge (tarisch) เมื่อออกเสียงในภาษาอังกฤษได้อีกและช่วยให้นักเรียนสามารถจำศัพท์คำนี้ได้ง่ายกว่าคำว่า "มังสวิรัต"

ส่วนหน้าสุดท้ายของแต่ละบทจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด และให้ข้อมูลใหม่เกี่ยวกับสิ่งน่าสนใจที่ยังไม่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในหนังสือภาษาไทยทั่วไปในภาษาเยอรมันภายใต้หัวข้อ "ค้นพบสิ่งใหม่" (Auf Entdeckung!) รวมทั้งการแนะนำอาหารอร่อยของในแต่ละจังหวัดภายใต้หัวข้อ "ทานให้อร่อย" (Guten Appetit!)

โดยปกติ ผู้เรียนมักใส่ใจและมุ่งความสนใจไปที่แบบเรียน บทสนทนา คำอธิบายและแบบฝึกหัด และหน้าที่รวบรวมคำศัพท์มากกว่าที่จะให้เวลากับการอ่านข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและเกร็ดความรู้ทางสังคมวัฒนธรรมของประเทศเจ้าของภาษามากนัก ผู้สอนจึงอาจโน้มน้ำหนักความสนใจของผู้เรียนไปยังเนื้อหาหรืออิม (Thema) ของเรื่องดังกล่าว โดยอาจใช้การสนทนาเกี่ยวกับเรื่องนั้นเมื่อเริ่มต้นการเรียนแต่ละบท บ่อยครั้งที่การเรียนรู้ความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมช่วยลดปัญหาในการสื่อสาร และลดปัญหาความเข้าใจผิดกันมากขึ้น

แบบทดสอบสองบท

นอกเหนือจากองค์ประกอบของส่วนต่างๆ ในแต่ละบทเปิดหน้าแล้ว ในแบบเรียนยังมีแบบทดสอบอีกสองบทด้วย คือ บททดสอบที่หนึ่ง อยู่หลังบทเรียนที่หก และบททดสอบที่สอง อยู่หลังบทเรียนที่สิบสอง ในแต่ละบททดสอบ จะมีคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางวัฒนธรรมของประเทศไทย รวมทั้งการสรุปแบบทดสอบเกี่ยวกับไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์ที่สำคัญในการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้เป็นประโยชน์ในการสรุปความรู้และความเข้าใจทางภาษาเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารของผู้เรียนกับคนไทยในระหว่างการท่องเที่ยวด้วย